

la veu de Benicarló

de Benicarló
de Benicarló

Les rodes de la ciència

**Els alumnes del CP Francesc
Català de Benicarló,
protagonistes d'un programa pilot
impulsat per la Policia Local.**

Les rodes de la ciència

text REDACCIÓ

Els alumnes del CP Francesc Català de Benicarló s'han convertit al llarg d'aquesta setmana en protagonistes d'un programa pilot impulsat per la Policia Local. L'objectiu és crear itineraris segurs amb bicicleta com s'ha dissenyat al programa "1 Setmana Sobre Rodes, vine a l'escola rodant". Els alumnes tenen com 'deures' anar aquesta setmana amb bicicleta o patins.

AL COLE EN BICI

Dilluns va ser el torn de la Policia Local. Javier Sospedra, portaveu i agent policial, va indicar que "el pla pilot 'Camí escolar segur, de casa al col·legi', busca que els pares vagen, poc a poc, deixant anar als xiquets al col·legi amb bicicleta de manera que l'administració es compromet a formar a aquests xiquets i modificar i senyalitzar millor el camí des de casa fins al col·legi". Per als agents, el treball serà realitzar el recorregut que fan els alumnes, estudiar quines senyalitzacions són necessàries per a millorar la mobilitat i fer-la més segura pensant en els xiquets i adaptar la població per a prioritzar la mobilitat amb bicicleta.

El director del centre, Ximo Bueno, va explicar que la idea de les jornades és acostar les rodes al col·legi i que els xiquets perden la por. Així, "poc a poc, la reivindicació de conducció segura i camins segurs o educació vial seran temes més presents. Els alumnes prendran, a més, consciència d'anar segurs i utilitzar mitjans alternatius com és la bicicleta", que "no sols són per a l'estiu, sinó que és un mitjà de transport molt important per al medi ambient, el civisme, la persona i la consciència del respecte als

conductors de bicicletes per part d'altres conductors adults". El propi Bueno és usuari habitual d'aquest mitjà de transport per a arribar al centre escolar.

Els agents van realitzar, dilluns al matí, un taller d'educació vial per als alumnes de primer i segon curs on els van mostrar els beneficis del casc, com aquest pot salvar-los la vida en cas de forts impactes, i la simulació de conducció sota els efectes de l'alcohol. També se'ls va projectar un vídeo d'accidents de ciclistes professionals amb bicicleta en els quals el casc és un bon aliat. "Volem que s'informen que no tot és multar per no dur casc, sinó ensenyar-los els problemes que poden tenir si tenen un accident sense casc i la raó de les normes", va assegurar.

SAVE KIDS LIVES

D'altra banda, també es va presentar la campanya 'Save kids lives', que a Espanya promou la Direcció general de Trànsit i que busca aconseguir 100.000 signatures perquè els governants de tots els països del món es comprometien a millorar la seguretat vial infantil. Maite Pérez González,

ve de la pàgina anterior

Coordinadora d'Educació Vial de la Prefectura de la DGT de Castelló va explicar que "presentem la campanya i el manifest als xiquets, vam obrir un debat i després els demanem opinió i les seues pròpies peticions, que plasmen en un cartell i després signen la petició". Víctor Sales, Cap Provincial de Trànsit, va lloar les jornades del CP Francesc Català que ha permès presentar en la localitat la III Campanya Mundial de Seguretat Vial "per a conscienciar als xiquets sobre els accidents de trànsit i que ells mateixos plantegen les seues demandes i les seues inquietuds per a poder circular de forma segura per les nostres vies".

Dimarts va ser Cocemfe qui va oferir una xerrada sobre l'esport adaptat, mentre que dimecres, Balaguer, impartia un taller de mecànica. Dijous i divendres es van reservar perquè els alumnes gaudiren d'un taller d'habilitats sobre rodes.

SETMANA DE LA CIÈNCIA

La tercera edició de la Setmana de la Ciència ha començat també dilluns amb la primera exposició d'experiments realitzats per les escoles de Benicarló. Els alumnes del CEIP Àngel Esteban foren els encarregats d'explicar els desastres naturals i mostrar com funciona el cicle de l'aigua, com s'originen els tsunamis, com entra en erupció un volcà o que s'ha de fer en cas de terratrèmol. Les demostracions les van fer amb maquetes elaborades per ells mateixos amb cartó, fusta i altres elements senzills a l'abast de tot el món. Dimarts, era el torn dels alumnes de 6é de Primària del CEIP Marquès de Benicarló, que s'encarregaren de mostrar els experiments i circuits elèctrics que han elaborat amb la llum i el magnetisme. El dimecres, els projectes científics anaven a càrrec dels alumnes del Peixet, mentre que divendres, tancaven els alumnes de la Consolació que duïen fins al Mercat les pràctiques que han realitzat, entre les quals s'inclouen un electroimant i una galvanoplàstica.

La Setmana de la Ciència, una aposta compromesa de la

Regidoria de Cultura per la divulgació científica, va continuar dilluns a la tarda amb l'inici d'un cicle de cinema que projectarà en l'Edifici Gòtic alguns dels clàssics del cinema de ciència-ficció. Dimarts a les 20.00 hores es projectava "AI Intel·ligència artificial" (2001), de Steven Spielberg, i dimecres a les 20.00 "Alien, el vuitè passatger" (1979), de Ridley Scott. Altre plat fort de la programació són les xerrades, que tingueren lloc en el Saló d'Actes de Caixa Benicarló i que començaren el dijous amb la presentació de "No dispareu al meteoròleg", un llibre en el qual es parla del temps, de territori, de clima, d'història i de moltes altres coses. La xerrada anava a càrrec del meteoròleg Joan Carles Fortea, autor del llibre juntament amb Vicent Maria Gómez i Victòria Rosselló. La genètica i els reptes de futur centraren la xerrada, el divendres dia 15, de Manuel Pérez Alonso, doctor en Biologia, professor titular de Genètica de la Universitat de València i autor de diversos articles científics publicats a la prestigiosa revista Nature.

CAP DE SETMANA CIENTÍFIC

Una de les veus més autoritzades en temes de geologia, José Luis Simón, catedràtic de Geologia de la Universitat de Saragossa, parlarà el dissabte 16 sobre la influència de les accions humanes sobre el subsòl, amb especial referència a les conseqüències del projecte Castor. Els misteris de la ment centraran la xerrada de Xurxo Mariño, el dissabte dia 16. Mariño és doctor en Biologia i autor del llibre "Neurociència para Julia", un llibre escrit i pensat per a un públic juvenil que s'aproxima a les veritats del cervell, sense especulacions, i que mostra tot el coneixement consolidat fins al dia d'avui per la neurociència. Està considerat un dels millors divulgadors científics d'Espanya. La dosi d'humor la posarà Andrés Carmona Camp, llicenciat en Filosofia i Antropologia Social i Cultural, amb "Mags, mentalistes i fenòmens paranormals", un espectacle sobre les suposades habilitats dels mentalistes que desemmascara els fraus dels mèdiums i parapsicòlegs. La clausura de la Setmana de la Ciència anirà a càrrec de Luis Martí Bonmatí, director de l'Àrea Clínica d'Imatge Mèdica de l'Hospital La Fe.

BENICARLÓ CELEBRA SANT GREGORI

text NAT LIA SANZ

Milers de benicarlandos van matinar dissabte per a acompanyar a Sant Gregori en el tradicional romiatge que se celebra per a commemorar la seua festivitat.

Malgrat ser festa local en el municipi, els carrers van estar molt animats des de primeres hores del matí, sobretot als voltants de la parròquia de Sant Bartomeu. Allí es va realitzar el repartiment de les tradicionals paperines de romaní amb la qual els caminants s'adornen la solapa. La processó es va formar a les portes de l'església amb la imatge del sant, al que acompanyaven les autoritats i milers de benicarlandos. El romiatge estava encapçalat per cavalleries i carros, que recordaven el caràcter agrari de la celebració. I és que segons contenen les cròniques, una terrible plaga de llagosta va assotar el camp benicarlando en 1677. Per a destruir-la es va utilitzar l'aigua de Sant Gregori, bisbe italià protector de les collites, el crani del qual es conserva en Sorlada (Navarra). El nou de maig s'abocava aigua sobre la relíquia. El líquid purificat es repartia després pels camps per a protegir-los de noves plagues. El sistema sembla va ser tan efectiu a Benicarló que els seus agricultors van acabar alçant una ermita en el seu honor als afores de la població. Malgrat que avui dia les plagues es combaten amb fitosanitaris, els benicarlandos no han deixat de rendir tribut al sant. A meitat camí l'associació que organitza l'esdeveniment, Amics de Sant Gregori, reparteix paquets de confits, en record de les ofrenes que tradicionalment els nuvis realitzaven als seus estimades en aquesta data. A l'arribada del romiatge, es va oficiar una missa de campanya als voltants de l'ermita del segle XVII, seguida amb gran devoció. Nombrosos benicarlandos aprofitaven després per a reunir-se amb familiars i amics i compartir un plat de paella als voltants de l'ermita.

L'Ajuntament col·labora en el finançament d'un projecte de cooperació a Guatemala

text REDACCI

L'Ajuntament de Benicarló i l'entitat Mans Unides Benicarló han signat un any més un conveni de col·laboració per a finançar un projecte per a reduir la vulnerabilitat que provoquen els desastres naturals a través de la formació i capacitat. L'aportació municipal serà de 5.000 euros.

Un any més, i ja en van 19, l'Ajuntament i Mans Unides Benicarló han formalitzat un conveni pel qual l'Ajuntament es compromet a col·laborar en els projectes de desenvolupament en el Tercer Món que du a terme Mans Unides. En aquest cas, els 5.000 euros que aporta l'Ajuntament es destinaran a finançar un projecte a Guatemala que té l'objectiu de reduir les vulnerabilitats i reforçar les capacitats de resposta davant dels fenòmens naturals.

Aquest projecte pretén contribuir a fer front als desastres naturals mitjançant la formació i la capacitat de la població de 21 comunitats de Quetzaltenangoy i San Marcos. El 80 % dels habitants d'aquestes zones són indígenes i es dediquen a l'agricultura de cultius bàsics, i per tant són especialment vulnerables davant de les situacions d'emergència com tempestes o terratrèmols. Amb aquest projecte, dividit en dues fases de 12 mesos cadascuna, es reforçarà la capacitat de resposta i el lideratge de les dones, un dels col·lectius més vulnerables de les comunitats indígenes.

La firma del conveni s'emmarca en les ajudes que l'Ajuntament destina cada any a projectes de cooperació internacional i respon al compromís que des de fa 19 anys el consistori manté amb Mans Unides. L'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, ha volgut agrair la tasca que duen a terme des de Mans Unides i els ha animat a continuar amb aquest tipus de projectes. Per la seua banda, la presidenta de Mans Unides Benicarló, Tere Melet, ha agraït l'esforç de l'Ajuntament i la continuïtat de la col·laboració del consistori.

Dolores Martí Cornelles compleix cent anys: felicitats!

text REDACCI

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, acompanyat de la regidora de Benestar Social, Rocío Martínez, ha felicitat personalment la veïna de Benicarló Dolores Martí Cornelles, que compleix cent anys. L'alcalde li ha entregat un ram de flors i l'ha animat a continuar lluitant per complir més anys. Dolores ha estat envoltada per tota la família i amics.

CANDIDATS AL SETRILL

text REDACCI

Van nàixer quasi de forma paral·lela a la Democràcia i el seu tarannà dialogant, entre altres coses, els ha permès sobreviure fins a avui.

La Peña Setrill va viure les primeres eleccions democràtiques "recorrent totes les taules per a saber de primera mà com anaven les votacions", recordava el seu president, José Luís Guzmán. A partir d'aqueix any, es va instaurar una tradició que esta setmana va complir de nou amb el seu compromís democràtic amb la ciutat. El local de la penya es va convertir en punt de trobada dels socis amb els candidats a l'ajuntament de Benicarló. Aprofitant la seua

tradicional reunió-sopar dels dimarts, els van asseure a tots en la mateixa taula "per a compartir una sobretaula distesa, allunyada del *rifi-rafe* electoralista d'aquests dies", va puntualitzar Guzmán. El bon ambient creat durant el sopar, amanit per un magnífic menú preparat per dos joves professionals dels fogons de la ciutat, (Sito i Amparo Arnau), va facilitar l'intercanvi d'impressions entre els que concorren per primera vegada a les urnes i els que ja ho han fet en més ocasions. D'aquesta manera, la Peña Setrill va ser de nou fòrum de debat democràtic en el qual els candidats van tenir ocasió de presentar-se abans els socis de la penya, responent a les qüestions que els van voler plantejar alguns d'ells. Es tracta del únic sopar d'estes característiques que es celebra a la comarca.

Placa

text REDACCI

Els integrants del cos de la Policia Local de Benicarló han volgut fer un reconeixement al regidor de Policia i Seguretat, Marcos Marzal, que ha estat al capdavant del departament els últims 7 anys (2008-2015). El cap de la Policia Local, Agustín Parra, ha entregat una placa commemorativa al regidor, que ha agraït l'esforç i la dedicació dels agents durant estos anys. A l'acte també ha assistit personal del departament de Governació i la Brigada d'Obres i Serveis.

El Ple debatrà l'aprovació del conveni amb IFF per a l'execució parcial del PAI Sector 11 Collet II

text REDACCI

El Ple debatrà la suspensió temporal de l'execució del PAI Sector 11 Collet II i l'aprovació del conveni subscrit amb l'empresa IFF per a executar parcialment el Programa, que permetrà millorar les vies d'accés a l'estació del ferrocarril. També es debatrà sotmetre a exposició pública la proposta de conveni amb el veïns de la partida Solaes per a un canvi de sostre d'un sector a un altre.

El Ple extraordinari de dijous passat es va centrar en la suspensió temporal de l'execució del PAI Sector 11 Collet II i en l'aprovació del conveni urbanístic que l'Ajuntament ha subscrit amb IFF per a l'execució parcial al PAI, a través del qual la multinacional ubicada a Benicarló i propietària majoritària dels terrenys afectats pel PAI, podrà urbanitzar-ne una part. L'execució de la resta del PAI quedarà paralitzada durant dos anys, prorrogables a dos anys més.

Els treballs que s'executaran a través d'aquest conveni, que aniran a càrrec d'IFF, comprendran la prolongació de l'avinguda de Felipe Klein fins al Riu Sec, la urbanització de la façana posterior de la factoria, paral·lela al riu, i l'obertura d'un

vial nou sobre la façana est d'IFF, que unirà el carrer paral·lel a la rambla amb el Passeig de Febrer Soriano. D'aquesta manera, es millorarà l'accés a l'estació de ferrocarril i s'evitarà el cul de sac actual que dificulta el trànsit d'entrada i sortida de l'estació.

Durant el Ple també se sotmetrà a aprovació l'exposició pública de la proposta de conveni que permetrà un canvi de sostre als veïns de la partida Solaes, tal i com es va acordar en el ple de 27 d'abril de 2000. Amb aquesta proposta de conveni, una reivindicació dels veïns de fa més de 15 anys, cada veí afectat podrà subscriure el conveni de forma individual, a través del qual se li assignarà una parcel·la en la partida Povet.

Votem la persona?

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Diu un dels tòpics més repetits quan s'acosten eleccions municipals que l'electorat, en aquestes votades, vota a la persona i no al partit. Sempre m'ha paregut més que discutible aquesta idea. A Benicarló en tenim exemples molt clars: per molt que el Partit Popular, per exemple, haja presentat candidats mediocres, igualment ha guanyat de manera còmoda. Conec personalment molts i molts votants populars que, encara que el candidat d'un partit d'esquerres siga més honest i atractiu a nivell local, seguirien votant al PP. Com em va dir fa poc un amic, encara que el PP presentara de candidat a una granera, tindria un mínim de sis regidors al nostre poble.

Aquesta teoria de votar a la persona i no al partit em pareix, des d'un altre punt de vista, una vil argúcia per enganyar l'electorat. Especialment per part del PP, que em sembla el partit més beneficiat d'aquesta idea. És una manera de presentar-se a nivell local com més purs, allunyats dels centres de poder dels grans partits, com si ells no foren del PP, sinó sobretot Benicarlandos (en eleccions municipals, el gentilici es diu sempre en majúscula). Enguany, amb uns populars tan tocats per la corrupció, encara els convé més, aquest benicarlandisme.

Molt Benicarlandos, sí, però quan han guanyat

Exilis

continuen seguint les directrius dels de la capital, acotant el cap. Aleshores són menys benicarlandos i més instruments, o titelles, del seu partit. I acaben votant el mateix, colze a colze, que Fabra, Rus i altres herbes. No ens enganyem, quan votem un candidat del PP, encara que ens resulte molt pròxim i del poble, seguim votant el PP. I ell, el candidat, ho té claríssim. Si no, no es presentaria per eixe partit. El candidat tria presentar-se pel partit de Fabra i Rus, i no per un altre.

Em fa l'efecte que aquesta jugada de "votar la persona" la fan més els partits de dretes. També uns nouvinguts com Ciudadanos presenten com a principal actiu "ser del poble", gent treballadora i coneguda, benicarlandos de tota la vida. A l'hora de la veritat, però, no es presenten per un partit independent local, sinó per un partit que té una ideologia determinada (en el cas de Ciudadanos, de dretes i espanyolista) i que, a l'hora de la veritat, desenganyem-nos, és la que prioritzaran. Per què, si no, es presenten per eixe partit i no per un altre? Perquè comparteixen la ideologia del partit.

Al cap i a la fi, la ideologia és el que compta. I així ha de ser, en política, n'estic convençut: la ideologia ens allunya de personalismes i tractes de favor, ens dóna coherència i generositat. El problema és que ens volen enganyar, i dir-nos que no tenen ideologia, que són persones que volen treballar pel poble, que votem a la persona. No m'ho crec: tenen ideologia, i ens la volen amagar.

ANTONI PORCAR I CANDEL, UN MESTRE VALENCIANISTA I INNOVADOR Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

FRANCESCA VIDAL I BELLÉS. *Antoni Porcar Candel. (1904 -1947). El mestre que va donar la paraula als infants.* Publicacions de la Universitat Jaume I. Castelló de la Plana. 2014

Tenim coneixement del mestre Antoni Porcar i Candel perquè va ser un dels quatre mestres que l'estiu de 1933 va encarregar-se de la I Colònia Escolar Valencianista celebrada a Sant Pau d'Albocàsser, els altres tres van ser Carles Salvador, Francesc Boix i Santmartí i Enric Soler i Godes.

La professora Francesca Vidal i Bellés acaba de publicar un llibre en què ens dona a conèixer la important tasca que va fer aquest mestre en els anys de la República als pobles de Canet lo Roig i Vinaròs, on va exercir el seu magisteri.

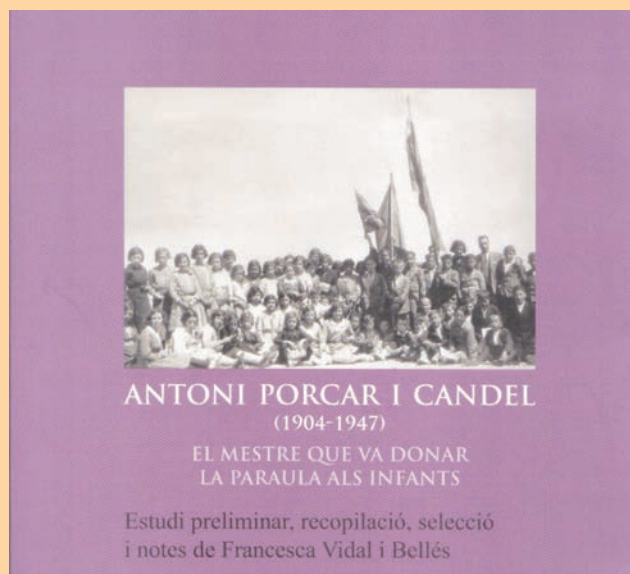
La confecció d'aquest llibre és conseqüència d'un conjunt de casualitats, l'autora en acabar els seus estudis de mestra va entrar a formar part del Moviment Cooperatiu d'Escola Popular Valenciana, del qual també formava part el mestre Ferran Zurriaga, aquest posseïa originals de les revistes Ibèria i Gavina que el mestre Porcar havia elaborat amb els seus alumnes i que havien arribat a les seues mans gràcies a que un familiar seu havia fet unes obres al forn de la seua propietat i les havia trobat amagades. Quan Francesca Vidal va començar a exercir com a mestra va tenir el seu primer destí a Canet lo Roig, va ser llavors que Ferran Zurriaga li va comentar l'existència d'aquestes publicacions i li va dir d'investigar si es conservava encara record d'aquest mestre.

Francesca Vidal en els dos anys que va estar en aquell poble del Baix Maestrat va poder conversar amb molts dels alumnes que recordaven amb gran afecte el seu mestre. Això era en la dècada dels 80 del segle passat, però al llarg dels anys ha continuat investigant sobre la vida d'Antoni Porcar, fins arribar finalment a la publicació del llibre.

Antoni Porcar i Candel va nàixer a Castelló de la Plana l'any 1904, va créixer en uns anys en què a la ciutat hi havia un bon ambient cultural, que es concretaria amb la fundació de la Societat Castellonenca de Cultura i en la signatura de les Normes de Castelló l'any 1932. Els seus amics més íntims van ser Bernat Artola, E. Soler i Godes, Francesc Esteve i Francesc Badia, amb ells compartia afició per la cultura i l'excursionisme.

L'any 1930 li va ser expedit el títol de Mestre de Primers Ensenyaments. Aquell mateix any va ser destinat a l'escola rural de Fómols de Cadí (l'Alt Urgell). Allí va entrar en contacte amb un grup de renovació pedagògica de les terres de Lleida anomenat Batec. Aquesta estada a terres catalanes es fonamental a l'hora de plantejar-se la necessitat d'impartir el primer ensenyament en la llengua materna dels infants.

L'any 1933 va ser destinat a Canet lo Roig. Allí va ficar en pràctica les tècniques Freinet, llavors molt innovadores,

que consistien bàsicament en l'educació per a la llibertat dins d'una organització cooperativa de la classe, el dret dels infants a expressar-se en la seua llengua materna, i potenciar el poder de la paraula mitjançant el text lliure i la impremta escolar.

A més, es va potenciar l'higienisme a través de diverses activitats com les colònies escolars, les fitxes individuals sanitàries, l'educació física i el joc popular. Es feien classes de ciències naturals a l'aire lliure, així com excursions i visites per conèixer el patrimoni natural i cultural.

Antoni Porcar, juntament amb els mestres que citàvem més amunt van reivindicar una escola en valencià. Ell va ficar en marxa la impremta a l'escola i va aconseguir fer quinze números totalment en valencià d'una revista que va portar el nom d'Ibèria.

El curs 1935-36 va aconseguir el trasllat a Vinaròs on va continuar amb la mateixa tasca, i on novament va posar en marxa una nova revista, Gavina.

Al finalitzar la Guerra Civil, tot i que no va tindre cap responsabilitat política, com que va col·laborar amb la Junta de Incautació, Protecció y Conservación del Tesoro Artístico de Castellón de la Plana, per salvar uns retaules de l'arxiprestal de Vinaròs, va ser depurat i empresonat. Quan finalment es va poder reincorporar a l'ensenyament va ser traslladat forçosament a Les Coves de Vinromà, amb la prohibició expressa d'exercir cap càrrec. Va morir l'any 1947.

Al llibre podem trobar la reproducció en facsímil de les revistes Ibèria i Gavina, així com diverses col·laboracions en la premsa del moment. També podem vore diversos dibuixos seus, ja que la pintura era una de les seues grans aficions.

Francesca Vidal ha fet un llibre molt important per a conèixer la vida i l'obra d'un d'aquells mestres que en temps difícils van lluitar per la nostra llengua, i per renovar l'educació amb la finalitat d'aconseguir una societat millor.

Reflexió personal

Des de que pels voltants de sant Antoni vaig acceptar anar de dos a la candidatura de la coalició Compromís-Esquerra Republicana no he parat d'escoltar a molts familiars, amics i coneguts allò de «si sabia on me ficava», «si estava tonto per no saber dir que no», «que me deixo enganyar massa fàcilment», «això afectarà la meua salut», «amb la tranquil·litat que vius»,... bé i una tira de coses com aquestes, això sí cal dir que també alguns m'han encoratjat en aquest retorn a primera línia de la política local.

Durant aquestes mesos he de reconèixer que més d'una vegada també m'he preguntat perquè ho fet. Qui me coneix una mica ja pot suposar que per vanitat o per figurar no ha estat. Potser una mica de bogeria si que l'he tingut, ja que per salut potser haguera estat millor continuar seguint mirant els bous des de la barrera.

Ara bé el voler tornar a la Casa de tots, segurament es deu malgrat tot a que no ser dir No, així em va passar fa 25 anys quan vaig encapçalar la llista per la UPV i ara més o menys ha passat el mateix, després de insistir força Marta, no vaig saber dir-li no i ací estic, com diu Toni Fibla semblo sant Vicent de Paüls, encara que potser siga més per culpa dels gens dels Paula i dels Carboners, ja que de tradició eclesiàstica a la família no en tenim.

Un altre motiu per retornar ha estat per matar un cuquet que moltes vegades me envaïa quan pensava que una legislatura havia estat massa poc per aportar noves coses i malgrat

les raons personals que em van fer renunciar anar un altre cop de cap de llista al 95, sempre m'ha quedat el regust amarg de no haver continuat al menys quatre anys més.

Però potser el motiu més important de tornar a donar aquest pas, ha estat el desig d'ajudar a canviar el nostre poble i el País Valencià. Hem passat molt de temps, des del 91, malparlant de la gestió del PP, de les seues majories absolutes i dels pocs resultats per a Benicarló, per això tenia clar que calia tornar a sortir dels palaus d'hivern i començar a ajudar a canviar la nostra ciutat des de les opcions de l'esquerra progressista, nacionalista, ecologista, feminista, solidaria, multicultural,...., i sobretot per fer veure als benicarlandos i benicarlandes que hi ha altres opcions millors a les actuals.

L'última empena per donar aquest pas endavant va ser que Marta Escudero era qui anava al capdavant de la candidatura amb un equip jove, molt ben preparat i amb moltes ganes d'implicar-se en aquest projecte, és a dir per primer cop a les candidatures nacionalistes d'esquerra del Maestrat

una dona jove es posava al davant per canviar i tornar el somriure a la nostra ciutat.

També perquè ara era el moment de fer tot l'esforç necessari per traure de la Generalitat a un Partit Popular que a molts llocs del País Valencià ha estat governant durant molts anys a base de corrupció, clientelisme, incompetència, insolidaritat, retallades, manipulació, engany, menyspreu de les coses públiques,.... i sobretot de malbaratament dels recursos dels valencians i les valencianes. Uns governants que ens porten a la desaparició del País Valencià, malgrat les seues «señas de identidad». I, com ací, una altra dona, Mònica Oltra, és l'alternativa del canvi.

Un altre motiu que em va fer decidir tornar a la política va ser el record de companys com Xavier Arín, Manolo Garcia Grau i Joan Brusca, que ens van deixar abans d'hora, però el seu compromís per un País més lliure, solidari, just, educat, progressista, participatiu, europeu,...., no he pogut oblidar mai, i ara el tenim que tornar a assumir tots els que ens estimem aquesta terra.

Crec que tots i totes tenim que treballar per canviar el País Valencià, no només anant a votar el 24 de maig, i si és per Compromís-Esquerra Republicana millor que millor; sinó també cal tornar a assumir nous activismes polítics, cívics, culturals, solidaris,....que ajuden a crear una nova societat, i sobretot amb uns nous polítics més ètics, dialogants i responsables.

**Ximo Bueno
Candidat núm.2
Coalició Compromís-Esquerra
Republicana**

EDITORIAL

983

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Alumnes sobre rodes

Excel·lent iniciativa l'engegada per la Policia Local de Benicarló per itineraris segurs en bicicleta als nostres estudiants.

La "1 Setmana sobre rodes", que així és diu aquesta iniciativa pionera, té coma objectiu primordial fer segur el desplaçaments dels nostres estudiants des de la seua casa al seus col·legis, i a l'inrevés, amb bicicleta. És una forma de fer una mica més autònoms els alumnes a través del compromís amb els pares, que els deixen anar més aviat, i de la formació en la seguretat de tots els alumnes amb l'ajuda dels professionals de la Policia. A partir de les experiències que determinaran els alumnes amb el seus recorreguts diaris es pretén estudiar quina seria la senyalització necessària per a millorar la mobilitat d'aquets usuaris de la bicicleta. Una iniciativa que, sens dubte, ha de repercutir beneficiosament en tota la població atés que fa més segur el moviment dels nostres alumnes i, a més, prioritza l'ús d'un element, la bicicleta, que no contamina i ajuda a la forma física de tots. I de retruc pot servir com potenciador de les relacions familiars on, els fills seran el

motor perquè els majors entenguen el seus beneficis.

Com indicava el director del col·legi Francesc català, que és on es desenvolupe aquesta iniciativa pionera, "Els alumnes prendran, a més, consciència d'anar segurs i utilitzar mitjans alternatius com és la bicicleta", que "no sols són per a l'estiu, sinó que és un mitjà de transport molt important per al medi ambient, el civisme, la persona i la consciència del respecte als conductors de bicicletes per part d'altres conductors adults".

Tant de bo aquest granet de sorra que s'ha ficat, servisca per conscienciar que hi ha alternativa a l'ús indiscriminat de vehicles a motor, amb els perills que aquests poden comportar, i que una ciutat de vianants i vehicles sostenibles sempre serà millor per a tots.

La seguretat vial hauria de ser prioritària, també, a les nostres escoles, atés que són els millors centres de formació que tenim.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: espai deixat intencionadament en blanc.

PANISSOLA: als polítics per massacrar i contraprogramar amb actes polítics la setmana de la ciència. Una cosa ben interessant que fan al any... i la boicotegen. La setmana després de les eleccions estarem tots avorrits, sense saber què fer...

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

CANÇONETA ELECTORAL

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al día

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Cursa popular el dia de les eleccions

Mira que segurament no hi havia més dies per fer la primera cursa dels 15 km que el mateix dia de les votades. Doncs no, senyor, resulta que el mateix dia de les eleccions se'ls ha ocorregut fer una cursa popular (ep, que no ho diem nosaltres que ho diuen els organitzadors "Circuit de Carreres Populars", així que no sigueu malpensats amb això de populars), per tot el terme. La veritat és que, amb els dies que tenim a l'any, triar el dia de les votades per fer la cursa... què en direm? Va, que tindrem una cursa electopedestre. Osti tu, quines coses que fan. Compte, a nosaltres ni ens va, ni ens ve, però els pobres municipals i la guàrdia civil, a més d'estar a peu d'urnes, hauran de dirigir també el trànsit i controlar els corredors? Si no tenen el do de d'ubiquïtat, s'hauran de triplicar, com la santíssima Trinitat, o els faltaran cames per arribar a tot arreu. Certament no sabem si deu haver

textLA COLLA DE TAFANERS

alguna cosa de premonició, per allò que més d'un ja deu estar pensant a sortir corrents després de les votades amb els resultats que pot obtenir i es tracta de camuflar-se en la fugida entre els corredors, o és que ho volen fer tan popular tot que, fins i tot, podrem veure polítics amb pantalons curt que, de camí, al passar per davant la seua urna igual aprofita i deixa el seu vot. Si senyors, una bona ocurrència!

Fumata popular

Per cert, parlant dels PoPulars, ens hem quedat molt sorpresos

davant la seua campanya del THC. Nosaltres, tal com és veu a la imatge que hem recuperat del twitter, podem assegurar fefaentment que THC correspon a les sigles, tal com surt a la piulada, del Tetrahydrocannabinol, compost actiu de la marihuana. Dissimulats sí que ho són, aquesta gent del PP per passar la "maria" com a referent de la campanya d'enguany. Clar, segurament, tal com ens diu la piulada deuen pensar que ens ho creiem tot o que tots els dies anem amb el canut a la boca. Això deu ser, sí, d'una altra manera no pot ser que en totes les enquestes tornen a ser els més votats...

Grups més populars

I és que amb tant de fum d'herba hem acabat tots més que col·locats. I si no, com s'entén que a Rato, el jutge l'haja deixat net de les targetes Black i al Bárcenas el deixen passar les vacances a la neu. I això que ho tenen ara en canal, nosaltres i tot ja ens havíem preparat per apuntar-nos al grup d'autoajuda que més creix de l'Estat, el d'expeperos anònims (AKA esos señores de que me habla), a vore si ens tocava alguna cosa.

Bous a sant Gregori

Canviem de tema. Com ja és habitual en els últims anys, sant Gregori ja no és el que era. Hem passat de la piloteta de drap que feia que les xiques anaren amb el cul arrambat a les parets a una mena de festival miss samarreta xopeta amb tanta pistola d'aigua arruixant-les a dojo. I ara, a més, aprofiten també per fer promoció dels bous, amb una mena de plaça portàtil destarotada, com si estiguérem a la feria de san Isidro. Què deu tindre a vore el nostre sant amb la festa dels bous? Potser alguna vegada sí que se n'han fet allà dalt amb motiu de la celebració, però d'ací a muntar-hi una plaça de bous... La cosa, ja la vam comentar en passats tafaners,

ve de la p gina anterior

ve de l'estratègia institucional de foment d'unes señas de identidat (nom que la Barbaritat Valenciana dóna al que altres anomenen fet diferencial) que sobretot contrasten amb les dels veïns d'ací dalt del Sénia. No hi ha més, ara damunt les eleccions s'han dignat a pagar les escoles de les bandes de música, però places de bous ja fa molts mesos que en munten per pobles i ciutats on no les demana ningú que no estiga convenientment alliçonat.

De campanya a sant Gregori

Ja hem dit que açò de sant Gregori no és el que era. Ara tots hi volen ficar cullerada, per no dir traure'n rèdit polític. I a vore qui ho feia el primer, i si no, mireu aquesta foto tan innocent del ball entre els candidats del PP i PSOE, després d'haver ajudat a fer les paelles de sant Gregori i a embolicar paperines de romer i confits que ha tret de polleguera un dels candidats a regidor per part de Compromís. Sembla ser que la seua cap va ballar quan la Sotà ho feia i per això va dir: "Una candidata balla les nostres danses tradicionals amb la bona llum del dia de Sant Gregori, acompanyats d'una nombrosa colla i davant del públic; altres candidats ballen #□asoteles, entre quatre parets i en la intimitat dels seus. Bé,

ja sabem que determinats pactes s'han de fer entre parets, i que uns altres a p r o f i t e n curses o balls populars per traure el nas, cada un juga les seues cartes i s'ha de saber abans de parlar. Esperem que com la parella balladora i com els regidors actuals de Compromís, la nova candidata col·labore amb la festa en el futur, quan s'acabe el ball. De totes maneres, la pitjor part se l'endú el pobre sant que viu a l'ermita cada any que toquen eleccions perquè ha de ser testimoni de determinats espectacles.

Un altre trossos de fusta?

Més de sant Gregori. Recordeu el candidat Barberà, de Compromís, quan va dir allò del "tros de fusta", referint-se a la imatge del Crist de la Mar a la processó? Doncs què diríeu veient-lo al facebook i escrivint: "A Sant Gregori, fent-mos un cremaet #AmbValentia con Josep Barberà y 6 personas más". La resposta que li van dedicar va ser "I com ens alegrem que Sant Gregori no siga un tros de fusta...o sí???? o és que en campanya tot s'hi val???? Ací teniu el senyor que critica les passejades de trossos de fusta pel carrer fent-se un cremadet la nit de Sant Gregori, i fent campanya i ús electoralista d'això." Home, home, a qui se li ocorre? Bé que es deu menjar la mona el diumenge de Pasqua o el dilluns de sant Vicent...

Acabat com Camot

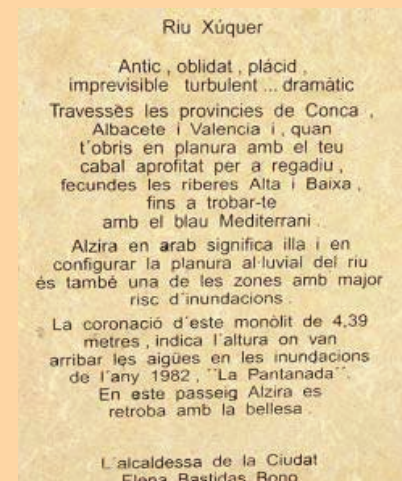
Suposem que aquesta obra no tindran la gosadia o l'atreuiment de voler inaugurar-la. Estem parlant de les recentment "asfaltades" voreres de l'últim tram del passeig de l'Estació, dalt de la N-340. Crida l'atenció que han deixat les voreres com si allò fos una nova carretera

on, a més, suposem per presumir més de sostenibles, hi han ficat un carril bici la mar de bonic. Ara bé, el problema es presenta quan, com hem dit abans, algú confon la carretera, per allò de l'asfaltat, amb una vorera, per allò del carril bici, i acaba diluint totes dues coses sense saber separar-les, i va a parar... enlloc! Un acabat de pel·lícula.

Competències bàsiques

Fa unes setmanes va córrer per la xarxa l'escrit de comiat de la regidora de cultura de l'Ajuntament de València, Mairén Beneito (PP). No hi cabien més faltes d'ortografia... i escrivia en castellà, la seua llengua! Ara en arriba un nou lliurament d'aquesta literatura institucional per a més inri, sobre pedra, gravat en la placa amb què l'Ajuntament d'Alzira (PP també) commemora la pantanà de l'any 82. Ací al costat en teniu la mostra. Ara sí, ho han fet en valencià... però no millora.

Josep Barberà ha añadido 2 fotos nuevas.
8 de mayo a las 13:25 · Editado · 🗨

L'abans i el després. Fixeu-vos en el cartell de Compromís-Esquerra Republicana Benicarló a la part de dalt a la dreta i com màgicament desapareix sota un cartell del PP. #alteudamunt

Quina regeneració democràtica, quina participació ens promet el senyor Mañá quan els ensenyen a les seues joventuts a silenciar al dissident?

La part positiva és que se'ls veu el llautó, només hi ha una candidatura a la que li tenen por. I eixa és la nostra. És hora de canviar, i vostè no són el carvi, senyors del Pp, són el rovell de l'ajuntament.

Ver traducción

Me gusta · Comentar · Compartir

👍 A Dani Tejedor, Los Thp Hombre Bala, Carlos Manzanares y 33 personas más les gusta esto.

🔄 Se ha compartido 11 veces

🗨 Ver 10 comentarios más

Vir Mora I passen els anys i seguim rodejats de fatxes, com quan vivia Franco
Ver traducción

Me gusta · Responder · 🇺🇵 1 · 9 de mayo a las 8:17

David Marin Jaja i damunt es fan una foto i la publiquen...
<https://youtu.be/j1KwqRV3cs>
Ver traducción

APM Es que si eres tonto entonces mas no puedes dar

download link:<http://www.linkpriv.com/TheDill...>
YOUTUBE.COM

Me gusta · Responder · 10 de mayo a las 8:09 · Editado

Benicarlo Benicarlo
9 de mayo a las 10:32 · Editado · 🗨

La JEZ obliga a Canviem Entre Tots Benicarló a retirar sus propios triángulos de publicidad electoral, por incumplimiento del Artículo 55 de la LOREG.

Benjamin Martí Esbrí ha añadido 11 fotos nuevas.

Un acto redondo. Todo estaba. Nunca había visto tanta gente en un recinto. Cuenta la guerra que 300 personas dentro y 100 que se han quedado en la sala. GRACIAS a todos por apoyar este proyecto de cambio. Gracias por acompañarnos los partidos vecinos. Petrusilla y Yvonne. Gracias por acompañarnos Cristina Gábarra con su equipo. Gracias por

Nosotros también somos 300 o más... Benjamin. APRENDE A CONTAR

c's Ciudadanos

Si la gente NO confía en nosotros por la poca experiencia que tenemos, nosotros nos inventamos votantes, somos gente TRANSPARENTE.

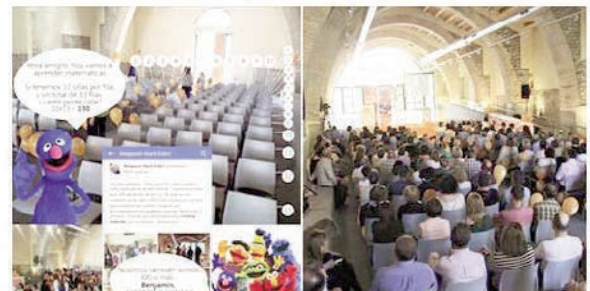
Benjamin Martí Esbrí ha añadido 2 fotos nuevas — 😊 me siento feliz.
19 horas · Editado · 🗨

Algunas personas están nerviosas y se burlan de nosotros. Aún así no podrán vencer nuestra ILUSION y capacidad de TRABAJO... porque la ilusión puede más que la rabia y el miedo.

Aunque se empeñen en ser nuestros enemigos, NO LO SERÁN, porque nuestros enemigos son la corrupción, la pobreza, la falta de trabajo...no lo serán nuestros vecinos, voten a quien voten.

Algo de matemáticas sabemos, y sabemos que teníamos 300 programas municipales en impresión digital y se acabaron...por lo tanto, como dice la prensa que estubo allí, más de 300 debíamos de ser.

En todo caso nosotros esperamos que todos los partidos disfruten del mismo éxito en sus eventos...querrá decir que algo está CAMBIANDO.

Me gusta · Comentar · Compartir

👍 A Hugo del Arco, Benjamin Martí Esbrí, Gregorio Segarra Calvet y 55 personas más les gusta esto.

🗨 Ver un comentario más

Juan Gomis nooooo, el monstruo de las galletas es Triki!! Coco és... simplemente Coco 😊
Me gusta · Responder · 🇺🇵 2 · 10 horas · Editado

María Carmen Liebana Puerta Madre... que montón de tiempo tienen algunos para hacer daño ! Si lo emplearán en positivo nos iría mejor a todos!
Me gusta · Responder · 43 min

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Després els diran que si són sectaris, que si són tancats, que si només escriuen per a uns pocs perquè només escriuen en valencià, que si ja sabem de quin peu coixegen.. tot poques lligues i excuses d'ignorants. La portada de la setmana passada no la superarà mai ningú al nostre poble perquè a ningú no se li hagués acudit mai dedicar-la a la tragèdia que està patint el poble nepalès en aquests dies. És que allò queda molt lluny i a nosaltres no ens afecta. Sí, pobreta gent però estan molt lluny d'ací. Imagino tot això i veig que gent del nostre poble s'ha mogut i s'ha dedicat a recaptar fons per tal d'ajudar a aquesta gent gràcies a un músic molt vinculat al nostre poble. Això em fa sentir que la desgràcia sempre s'acarnissa amb el més pobres que, a més a més, són gent que et donarien tot el que tenen si et fes falta. Com es veu que amb un no en tenien prou, aquesta setmana ha hagut un altre terratrèmol. Jo només els puc felicitar, senyora Garcia, per haver dut a la portada aquesta tragèdia que, tot i haver seguit molt lluny de nosaltres, ens ha colpejat amb força.

Davant d'això, qualsevol cosa de la que avui puga escriure, no té la més mínima importància. Perquè què hi ha pitjor que perdre un ésser estimat? Els teus records, les teues vivències, la teua vida... Mentrestant, nosaltres preocupats per bajanades que només fan que fer-nos la vida més difícil i estèril. Però hauré de continuar i acabar la pàgina encara que siga escrivint sobre bajanades i poques lligues.

Avui començaré per la secció dels tafaners dient que jo de tafaner ho soc molt. Soc un tafaner obsessiu, m'agrada vore què passa a la casa del veí. Jo vaig tindre la sort d'assistir a l'acte d'elecció de la reina i també vaig vore algunes coses, tot i que no tantes con els seus tafaners. Per exemple, vaig ser testimoni, quan el president va dir el nom de la nova reina de pes festes, d'un bot que va pegar una parenta de l'escollida quan el senyor Cabrera la va anomenar. Fins i tot diria que els peus li van arribar a l'alçada del respall de la seua butaca. De veritat, senyora Garcia, que va ser una cosa impressionant. També és ben cert que la quantitat de gent que pretén fer fotos és directament proporcional al grau d'estupidesa i mala criança del personal. La gent haurien de comprendre que hi ha una gent que es guanya les garrofes fent aquesta feina i que primer han d'acabar ells per a que els altres comencen amb els estúpids selfis i les fotos deslligades. Va ser impressionant el caos i el desgavell que es va apoderar

de l'escenari una vegada acabat l'acte. Caldria una mica més de control de tot plegat i deixar, primer de tot, que els professionals acaben la seua feina, i després ja pot començar tota la munió d'artistes del mòbil a perdre el temps.

També he llegit que les mongetes, pobretes, van fer treballar els obrers a la seua escola el dia u de maig, festa dels treballadors. Pobretes! Quin sacrifici que han de fer pregant pels obrers i escoltant els molest xulit de la grua que tenen allà instal·lada. Però per a elles era la festivitat de San José Obrero, i ja se sap que estan perdonats perquè la causa de l'escola s'ho mereix. Però no contentes amb fer treballar els obrers el dia u de maig, lo dia nou, festivitat de Sant Gregori, van fer el mateix. Allà anava la grua piii!!! piii!!! piii!!! mentre la gent del poble feia festa perquè la senzilla raó de que era dia festiu. Però no hi ha problema, els obrers ja tenen al cel un raconet guardat on gaudiran, per tota l'eternitat, de la seua salvació. Segurament allà, a la vida eterna, també els explicaran com és que els centres públics cauen de vells i els seus inverteixen milionades any rere any per millorar-los. Allà, a la vida eterna, sabran qui ha pagat les obres i els agrairan el fet de treballar els dies festius. ..."custodiam meam in vitam aeternam".

Ja que estic amb els tafaners, també ha de dir que jo també em vaig adonar que faltava la foto del gran prohòmic benicarlando Jaime Mundo remenant la paella, però com que l'havia vista tantes vegades perquè la tinc damunt de la meua tauleta de nit, al costat del despertador, no en vaig fer cas.

Toca acabar. Pàgina set, notícia del nomenament de la reina de les festes. Gran actuació del traductor automàtic: Cortesa per Cortés, encenedor per "mechero" (per cert, vaja nom!), i una que no he trobat "Mar Lliberteu". Al cap i a la fi, el traductor no fa més que la seua feina.

COSES DE CAMPANYA: L'ALTRA CAMPANYA

Benicarlandes i benicarlandos, ja estem en campanya! La matinada del 8 de maig començava l'engaltonament del poble, els carrers anaven a despertar-se coberts de pancartes, banderoles i cartells incitant a uns i altres a dipositar el vot de color blau, roig, taronja o verd en funció de l'emissor. Com ja férem la setmana anterior, amb la tant comentada i criticada "guia de supervivència per l'elector benicarlando" seria del tot immoral que no informàrem els lectors de tot allò rellevant que passe durant estos frenètics dies de campanya; però com per a això ja hi ha en este mitjà gent seriosa que se n'encarreguen i no he vingut ací a llevar la feina a ningú parlarem de l'altra campanya.

1. JOCEDIFERÈNCIES

2.- IGUALTAT LINGÜÍSTICA

Sí sí, vostè, estimat lector, pareix que el jovent d'algun que altre partit es va prendre molt a pit això d'hora de canviar. A sobre els fa gràcia.

Cometre més errades ortogràfiques en un idioma que en un altre és cosa lletja, fer les mateixes demostra un gran respecte per ambdues llengües.

3.- DE FORA VINDRAN...

Pareix que això del canvi és imparable, tan imparable que algun partit ha decidit canviar de candidat a última hora. Ja ho diuen ja, si vols que alguna cosa es faça bé ja pots fer-la tu mateix.

Teníem una altra imatge, però ha sigut motiu de tan forta disputa que ens pareixia totalment inapropiat comentar-la per respecte a la intimitat dels seus protagonistes així que a beure, riure i ballar, que la campanya són dos dies.

ELECTOR

CORRUPCIÓ NOSTRA V – GÜRTEL

text J. GUILLEM

Els economistes de l'apocalipsi monetari ens han omplert el cap de metàfores absurdes amb l'excusa de fer-nos entenedora la crisi. Una de les més recurrents ha sigut aquella que equiparava el sistema financer al sistema circulatori dels humans. A més de ser de mal gust, la comparació està plantejada malintencionadament perquè no es pot viure sense sang però sí que es pot viure sense demanar préstecs als bancs. Malgrat això, aprofitaré la mateixa línia metafòrica perquè el mestre de la retòrica econòmica segur que també afirmaria que la Gürtel ha sigut l'aparell digestiu del Partit Popular espanyol, un dispositiu que triturava nutritius fons públics, els absorbia insaciablement i generava tones d'excrements socials.

Relacionat amb els excrements socials, no puc llevar-me del cap aquells passejos televisius dels caps de la Gürtel pel Monestir de l'Escorial a la boda dels Aznar. Ja ho sé, el meu subconscient no és massa intrèpid a l'hora de fer associacions mentals però sempre que apareix el camp semàntic de l'escatologia, aquest em transporta a aquella data triomfal de l'Espanya de la caspa eterna, la de l'Escopeta Nacional vestida de diumenge. La lluentor artificial d'aquella cita nupcial simbolitza perfectament la farsa social que ens representaren els pròcers de la dreta pàtria durant els anomenats anys de la bombolla. Com sospitàvem llavors i hem comprovat després, darrere de la coentor només s'amagaven les dos realitats de sempre: la confusió entre interès públic i privat i, evidentment, el clàssic nepotisme.

A la nostra València, la trama Gürtel ha sigut l'aparell circulatori, el digestiu i el respiratori del Partit Popular. Costa molt de creure la teoria dels quatre aprofitats, com també costa molt de creure que mentre la Generalitat es polia pasta gansa en pantalles per al Papa, els hospitals valencians es quedaven sense diners ni recursos. Al país del 'te quiero un huevo', Gürtel era l'esquelet i el múscul que sostenia i executava implacablement la dilapidació milionària de Canal 9. No era un tumor extirpable. A la terra del Curita, la Gürtel formava l'espina dorsal, la medul·la i el cervell que premeditadament repartia luxes als seus i només ofería misèria als dependents valencians. A la regió de l'amiguito del alma no hi havia un cos estrany que es pogués delimitar amb línies roges. No, encara que molta gent segueix sense voler-s'ho creure.

El CC Deportes Balaguer Benicarló s'imposa en quatre proves de les Escoles de Ciclisme d'Onda

text VICENT FERRER

Quatre vegades van pujar els joves ciclistes de l'escola CD Deportess Balaguer, en la reunió de les Escoles Provincials de Ciclisme celebrada a Onda, amb proves de ginkama i carrera, açò últim en un circuit pla on quasi sempre es va rodar en escamot i es van decidir les carreres en el tram final. L'equip benicarlando va sumar quatre victòries.

Resultats

Promeses:

Jordi Sánchez, 11° en gimcana i 1^r en carrera.

Emma Besar, 49a en gimcana i 13e en carrera, 1ª fèmina.

Vera Monroig, 45a en gimcana i 15a en carrera, 1ª fèmina.

Principiants:

Alexandra Petrescu, 8^a en gimcana i 17^a en carrera.

Andrés Sanabdón, 6e en gimcana i 6e en carrera.

Alevins:

Izán Monroig, 7e en gimcana i 3^r en carrera, 1^r primer any.

Serban Petrescu, 18e en gimcana i 12e en carrera.

Gerard Sánchez, 13e en gimcana i 6e en carrera.

Hugo Beser, 12e en gimcana i 1^r en carrera.

Infantils:

Carla Pruñonosa, 15^a en carrera.

Francisco Vidal, 12e en carrera.

AIXÒ NO S'ACABE MAI!

text VICENT T. PERIS

Quina calor va fer diumenge passat. I quines ganes tenia la meua Margot, tan rossa, tan bavaresa ella, de sortir al centre del terreny de joc i mostrar als respectabilíssim públic els seus més íntims tatuatges. Però no va poder ser. El Benicarló no va aconseguir guanyar un Nules que es jugava ací l'últim cartutx per salvar la categoria i que va córrer, va pegar puntades de peu, alguna colzada i que va provocar tant com va saber. El nulers es van endur un merescut empat a un que els permet a hores d'ara encara pensar que ho tenen tot en les seues mans (en els seus peus, perdonen l'acudit fàcil) per poder repetir a preferent. Va ser una llàstima perquè el papa s'havia dut alguns amigatxos perquè veren les habilitats i gràcies que tenia la seua futura nora i es van quedar, pobres, despagats.

Tan tristos els va vore la meua promesa que els va assegurar que a l'últim partit a casa, si ja estem definitivament salvats del tot, demanarà a Josvi Palanques que pose pels altaveus Addicted to Love de Robert Palmer i en acabar-se tot arribarà fins al final. Ja em veig tota aquesta colla de vells calentots fent rogle i no deixant vore res a ningú.

Només entrar al camp, ja vaig comprovar que aquella no seria una jornada normal. Faltava alguna cosa. No sabia ben bé què, però em sentia desplaçat, estrany, rar. Vaig comprar els numerets de la rifa amb un cert neguit. Tenia la sensació que se m'escapava un no sé què, com si estiguera estabornit, zombi que es diu ara. Ho vaig comprendre passats ja uns minuts. Efectivament, Palanques no estava castigant els timpans de la concurrència amb les seues com a mínim estrofolàries seleccions musicals. Quina sensació de tranquil·litat, quina pau interior, buff. Es veu que l'havien contractat per amenitzar la vetlada a un espectacle taurí que van fer als voltants de l'ermita de sant Gregori. M'ho vaig imaginar de seguida: tariiit, tatatatatariiiiit, tarit, tarit, tarit, en el ruedo el toro Impostor de la ganadería de Germán Vidal, de Cabanes, recuerde, en la churrería el Churro Cachondo encontrará los mejores churros y porras de la comarca, todo para mojar, el Churro Cachondo... i mentrestant que ja es fa l'hora d'amagar el bou.

Per aquestes circumstàncies van sortir els jugadors de tots dos equips en silenci, sense que sonaren els abrandats acords de l'Avant Benicarló avant. Allò semblava un enterro de tercera. El Nules va triar camp i a la primera part vam tindre el sol de cara. Els forasters van sortir, pobres, disposats a tot i ben aviat van posar setge a la porteria d'Aguayo. Tant de setge van posar que a última hora van marcar un gol i la Margot ja va comprendre que no podria ser i els amics del papa li deien, tocant-li la cameta, no et preocupes que remuntarem, que això teu no mos ho podem pedre. Els jugadors del Benicarló va reaccionar. Corren, corren tots molt, però no sé què passa (encara no n'entenc prou de futbol) que als davanters -que

també corren i pressionen molt- no els arriben pilotes amb avantatge; totes les han de lluitar contra dos o tres defenses. A última hora, vam marcar. Víctor Esbrí va aprofitar el rebuig del porter en la sacada d'un córner per introduir de cap la pilota al fons de la xarxa. Modestament vaig pensar que el partit ja estava encarrilat i que a la represa els nulers es cansarien i se n'anirien cap a casa jugant en una categoria més baixa.

Efectivament. La segona part va ser tota del Benicarló. Tota. Aquella pobra gent no va tindre més remei que recórrer a les males arts i a punt va estar la cosa de desembocar en un parell de tanges poc edificants per als menors que tots els diumenges puguen a animar el nostre CDB. Cano se'n va atipar de barallar-se amb tota la defensa, Monterde va córrer la banda una i altra vegada i no hi havia manera de poder arribar enlloc. Menció especial es mereix els senyor àrbitre, veí de la veïna població de Vinaròs que va xiular d'una forma molt trista, descaradament trista a favor de l'equip contrari. M'abstindré de reproduir els comentaris que van fer alguns espectadors per temor a ser demandat per l'interfecte.

La cosa queda així. Baixen tres equips automàticament. Nosaltres no podem estar matemàticament entre aquests tres. Juguen una promoció els quarts últims de cada grup de Preferent per vore qui se salve. Ens cal només un punt per no estar també matemàticament entre aquests candidats a promocionar. Diumenge vinent anem al camp del Torreblanca. Amb un empat en tenim prou. A més, els torreblanquins s'han quedat aquesta setmana sense entrenador i sembla que pel club baixen les aigües tèrboles. Si no aconseguim l'empat a Torreblanca, encara ens queda un últim partit a casa contra el Puçol, que també és candidat no ja a jugar la promoció sinó a baixar directament. Sobre el paper ho tenim poc complicat. No sé sí m'he explicat.

Per cert, l'entrenador nostre de la temporada passada, Beto, estava per allí per la tribuna. No, no vull treure cap conclusió.

GRAN ACTUACIÓ DELS INFANTILS DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ AL TROFEU SANT PASQUAL DE VILA REAL

text CNB

Dissabte 09.05.2015 es va disputar el trofeu sant Pasqual a Vila real amb participació de 275 nedadors de 12 clubs de les províncies de Castelló, València i Terol.

La coincidència amb la festa local de sant Gregori va fer que el club Natació Benicarló participara sols amb 12 nedadors infantils dirigits per Lucía Vicente: Dídac Saura, Maria García, Alicia Sorlí, Salva Sorlí, Júlia Barrachina, Blanca Pérez, Marc Vea, Gemma Labèrnia, Marina Segura, Laura Jiménez, David Curto i Blanca Pérez.

Tot i això, els que anaren tingueren una actuació global molt destacada.

Encara que aquest any, a diferència d'altres ocasions, el club organitzador, no va permetre als nedadors infantils optar a les medalles de categoria absoluta, Júlia Barrachina va imposar-se a totes les rivals en les 3 proves que va disputar: 50, 100 i 200 esquena i Gemma Labèrnia, per la seua part, va dominar clarament els 100 braça.

Per categories, a la categoria infantil, Júlia Barrachina va obtindre 3 medalles d'or (50, 100 i 200 esquena); Marc Vea, 2 d'or (200 i 400 estils), 1 plata (100 papallona) i 1 bronze (100 braça); Gemma Labèrnia va fer 2 ors (100 i 200 braça) i 1 plata (200 estils); Maria García, 2 plates (200 papallona i 400 estils); Dídac Saura va ser plata als 50 papallona i bronze als 100 lliures; Marina Segura va obtindre 2 bronzes (200 i 400 lliures); Laura Jiménez, bronze als 50 lliures i David Curto, bronze als 200 papallona.

DAVID GARCÍA, NEDADOR ALEVÍ DEL CNB, SEL·LECCIONAT PER A PARTICIPAR EN LA XIII CONCENTRACIÓ ALEVÍ AUTONÒMICA

text i foto CNB

Aquest cap de setmana el jove nedador aleví del Club Natació Benicarló, David García, va participar en la XIII concentració aleví a València.

David va ser convocat per la federació valenciana, junt als millors alevins de la comunitat, per a una concentració on els tècnics federatius aprofitaren per a conèixer les futures promeses de la natació valenciana i els feren diverses proves físiques i mèdiques. Açò és un reconeixement per al bon treball que està fent aquest nedador durant tota la temporada, millorant constantment els seus registres.

PRÒXIMA COMPETICIÓ:

4t CONTROL MÀSTER A BENICARLÓ 17.05.2015

Xaro Miralles, candidata socialista, es reuneix amb el Club Natació Benicarló

text CNB

El club natació Benicarló va rebre, aquest dilluns passat, la visita de Xaro Miralles, candidata a l'alcaldia de Benicarló pel PSOE, acompanyada per Fernando Jovani i Carlos Flos, tots dos membres de la seva candidatura. A la reunió també van assistir diversos membres de la Junta del CNB i en ella es tractaren tot un ventall de temes esportius i econòmics que afecten al Club.

Es va parlar de la relació del Club amb la Piscina Municipal, i les problemàtiques que ho envolten, tenint en compte que el CNB és l'únic Club Esportiu de la ciutat que paga per fer ús

d'una instal·lació pagada amb diners públics, cosa que es veu agreujada, a més, pel fet de la pujada de l'IVA que ha fet que els nostres nadadors hagen de pagar un 21% més, per practicar el seu esport. Igualment es va parlar de la situació econòmica del Club tenint en compte que les subvencions han anat a la baixa cada any il·lustrant l'economia del CNB. Es va fer un esment especial, amb tot el que suposa per al Club i per a Benicarló, d'organització, i ajuda econòmica per part de les institucions, el que enguany el Club organitza, dins de la Travessia Peníscola-Benicarló, la 9a Etapa del I Campionat d'Aigües Obertes d'Espanya.

Al final una reunió distesa i molt profitosa on el Club valora molt positivament també les propostes que la candidata socialista va fer al Club Natació Benicarló

El Club Judo Benicarló participa en la competició Tombatossals de Castelló

text VICENT FERRER

Dissabte passat, en una jornada no competitiva, judoques benicarländos, repartits per edats que anaven des dels 5 als 12 anys, van recórrer el circuit de vuit estacions. Van participar pel Club de Judo Benicarló, Joel Sanz, Mikel Vinya, Silvia Vinya, Brian Querol i Itziar Querol, que van gaudir al màxim.

Les estacions versaven sobre diferents temes, com l'agilitat, equilibri, coordinació, jocs de tatami, treball en sòl, i força, a més de dos tallers. Tot dinamitzat per més de 40 voluntaris de tots els clubs de la província, un dels monitors format en el Club de Judo Vinaròs, Luis Mariñas va participar en l'organització. Cada grup necessitava dues hores per a completar tot el circuit, i en acabar es portaven una borsa de regals dels patrocinadors i una samarreta de l'esdeveniment. El diumenge Brian Querol va participar en la competició per equips del club Districte de Castelló quedant els quarts dels sis equips participants en la categoria aleví.

